

27. 12. 2015, Zürich, Švajčiarsko

„A tak zložiac každú zlosť a každú lešť a pokrytectvá a závisť a všetky pomlavy ako priam teraz zrodené nemluvniatka žiadostiví buďte mlieka bezo lsti, Božieho Slova, aby ste ním rástli na spasenie, akže ste okúsili, že je Pán dobrotivý, ku ktorému prichádzajúc k živému kameňu, síce od ľudí, ako čo by bol nesúci, zavrhnutému, ale u Boha vyvolenému, drahocennému, i sami sa ako živé kamene buduj(e)te, duchovný dom, sväté kňazstvo, obetovať duchovné obeti, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. Preto je aj napísané v Písme: Hľa, kladíem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný, a ten, kto verí naň, nebude zahanbený. Tedy vám veriacim česť, ale neposlušným kameň, ktorý zavrhli stavitelia, práve ten sa stal uholnou hlavou a kameňom úrazu a skalou pohoršenia, im, ktorí sa urážajú na slove súc neposlušní, na čo sú aj určení. Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud, určený byť Božím vlastníctvom, aby ste zvestovali cnosti toho, ktorý vás povolal zo tmy do svojho predivného svetla, ktorí ste kedysi neboli ani ľuďom, ale teraz ste ľud Boží; ktorí ste neboli dostali milosrdenstva, ale teraz ste dostali milosrdenstvo.” [1. Petra 1:1-10]

Zaspievajme ešte Ty si hoden, Ty si hoden.

[chórus]

Na to povieme amen. Amen. Môžete sa posadiť.

Ó, Pánu, nášmu Bohu, nech je vzdaná česť, chvála a klaňanie, za všetko, čo On z milosti na nás a v našom čase učinil. Za to, že sme skutočne počuli posledné volanie a smieme mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

Brat Baumgartner, srdečná vďaka za tvoje slová. Pán hovorí:

„...keď učinite všetko, čo vám bolo nariadené, hovorte: Neužitoční sluhovia sme...” [Lukáš 17:10] Za všetko, čo konáme v Božom poverení, náleží česť len Pánu samotnému. Povolania prichádzajú od Boha a vedú späť k Bohu. A ako som už často povedal: Pravý Boží muž nespája ľudí sám so sebou, ale s Bohom. S Bohom. A to nech skutočne z milosti tak je.

V prvej piesni sme spievali: „*Kto Ježiša na kríži uzrie...*” Nie ktovie kde, ale na kríži, pretože „***Bôh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet...***” [2. Korinťanom 5:19], a to sa stalo na kríži Golgoty. Kto vzhliadne vo viere na Ježiša na kríži, vo viere, že Boh bol v Kristu, že odpustil tvoju a moju vinu, teba a mňa zmieril s Bohom, teba a mňa zachránil zo zatratenia a priviedol k novému životu.

„*Kto Ježiša na kríži vo viere uzrie...*”, taký je náš začiatok na úzkej ceste života, ktorá vedie do slávy.

Aj tá druhá pieseň... je to jednoducho nádherné, speváci, žalmy...

Viete, čo sme činili? Od 1. decembra sme v každej rannej pobožnosti čítali nový žalm. Začali sme jednoducho žalmom 1, 2. decembra sme pokračovali žalmom 2, 3. tretím, a tak pokračujeme ďalej. Je to mocné, ale skutočne veľmi mocné, že sme boli vždy nanovo prekvapení a požehnaní. Boh nám daroval spojenie k Slovu, k zjaveniu, a Slovo je živé a hovorí k nám... jednoducho nádherné.

Dokonca aj ten chórus *Ty si hoden, Ty si hoden...* tu predsa myslíme na Zjavenie 5: Nikto nebol hoden tú knihu vziať, otvoriť jej pečate a nahliadnuť do nej, len Baránok. Len Baránok. A potom myslíme na to, že 28. 2. 1963 Pán zostúpil v nadprirodzenom oblaku a brat Branham prežil, ako zaznelo jeden za druhým sedem mocných hromov. Celá krajina sa otriasla, kamene sa valili dolu kopcom a potom dostal pokyn: „Vráť sa späť do Jeffersonville...!” On bol v Tucsone, v Arizone. „Vráť sa späť, lebo nastane otvorenie siedmich pečatí.”

Jednoducho ďakujeme a zase ďakujeme, že nám Boh otvoril oči a srdce, že sa nehráme na náboženstvo, ale že sme boli zavedení a skutočne priamo začlenení do spásneho plánu nášho Boha v tomto čase.

Bratia a sestry, ak niekedy hovorím o nadprirodzených prežitíach, tak mám občas dojem, že niektorí majú námahu veriť, že sa to skutočne stalo. Ale až dodnes (to môžem pred Bohom a pred otvorenou Bibliou povedať) som hovoril skutočne len o tom, čo sa skutočne stalo. Absolútne žiadne výmysly, naozaj žiadnu „story”. Nie. To nepotrebujem a to by som ani neurobil.

Poverenie, ktoré vyslovil sám Pán a ktoré je v spojení s Božím spásnym plánom v tomto čase, skrze zvestovanie dosiahne to, čo mal Boh v úmysle, totiž vyvolanie von a prípravu Cirkvi Nevesty.

Spievali sme nádhernú pieseň *Keď Pán príde a bude kráľovsky panovať* – ale predtým ako sa vráti, aby započal kráľovské panovanie, tak sa predsa vráti, aby nás vzal domov, na svadobnú hostinu Baránka! A potom sa my s Ním vrátíme späť a budeme s Ním panovať a vládnuť, ako to stojí napísané v Zjavení 5. Je jednoducho nádherné, že Pán má spásny plán a že ho v našom čase vedie k záveru.

Dnes si pripomenieme niekoľko vecí a prosím nášho brata Helmuta Miskysa, aby prišiel a podal krátku správu o tom, čo Boh koná v Južnej Amerike, a potom aj ja k tomu niečo poviem a pripojím sa so zvestovaním Slova.

[pozdravy]

[brat Miskys]

Milí bratia a sestry, som dnes na tomto mieste so srdcom, ktoré preteká vďačnosťou a radosťou za tento už takmer uplynulý rok, za pôsobenie Ducha Svätého, za milosť, ktorú Boh daroval, že sa otvorilo toľko dverí, aby mohlo byť pravdivé Slovo zvestované. Som mimoriadne vďačný za všetkých v „mojom” jazyku (to je portugalčina) v krajine, kde som sa narodil, v Brazílii. Boh tam učinil veľké veci a nielen tam, ale aj v Portugalsku, na Azorách a v mnohých častiach Afriky, ako je Angola a Mozambik. Bratia podávajú správu o tom, že ľudia uverili a nechali sa biblicky pokrstiť. Mám mnoho fotografií z krstov. Sú to jednoduchí ľudia. Raz tam vidíme močiar, inokedy dopravnú zápchu... Obzvlášť úplne na severe Brazílie, kde už 4 roky nepršalo a obyvateľstvo veľmi trpí nedostatkom vody, musia kilometre cestovať, aby vôbec našli vodu, v ktorej by mohli krstiť. Aj tam Boh použil bratov, ktorých podporujeme a ktorí zvestujú pravé Slovo, a daroval bohatú žatvu. Premýšľam skutočne nad všetkým, i nad tým, ako Boh nádherným spôsobom otvára dvere, či to bolo teraz na Azorách alebo čoskoro na Madeire, ktorá je tiež portugalským ostrovom. Aj v samotnej Brazílii, krajine s viac ako 200 mil. obyvateľov – všade sú vzácne duše, ktoré

pravdu prijali a i mnohým ľuďom uprostred zvesti boli otvorené oči a porozumenie pre pravé Slovo, pre posledný čas a všetko, čo Pán koná.

Myslím obzvlášť na tento rok a na všetky misijné cesty, ktoré brat Frank vykonal – pramocnú cestu v Afrike a na to, koľkí tam Slovo prijali. Myslím, že sa nechalo pokrstiť približne 950 ľuďí – veľká žatva pre Božie kráľovstvo. Vidíme, že Boh je pri diele. Sme vďační, že Pán ešte dáva nášmu bratovi silu a milosť. On vždy hovorí, že je to jeho posledná cesta, ale vidíme, že Pán ho ešte používa.

Musím povedať: Tento rok sa mi Slovo stalo tak veľkým ako nikdy predtým. Bol som nanovo posilnený vo viere. Príchod Pána stojí pred dvermi a to dôležité je naša príprava na Jeho príchod. Je to posvätenie v Duchu, je to Slovo pravdy, ako to prežívame obzvlášť na stretnutiach mládeže – ako Pán daroval mladistvým hlad. Aj teraz je už všetko viac ako obsadené. Ďalšie stretnutie mládeže bude vo februári. Vidíme, že Pán nás pripravuje na Svoj skorý príchod.

Ja môžem zo svojej strany len ďakovať Pánu a, ako už povedal brat Baumgartner, i nášmu bratovi za jeho nasadenie v Božom kráľovstve, za všetky obežníky a literatúru, ktorú máme. Je to prebohatá plnosť – stôl Pánov nebol nikdy tak bohato prestretý ako v našom čase. Sme sa týmto duchovným pokrmom občerstvovať a posilňovať a to nám stále znova dodáva novú odvahu a silu. Z celého srdca ďakujem môjmu Bohu za Jeho dobrotu a vernosť a verím, že Pán bude konať ešte väčšie veci. Dni nového roka ležia pred nami a my by sme chceli v modlitbe všetko Jemu vložiť do rúk a posvätiť sa mu a Jeho Duch všetko dobre učiniť.

Jemu buď prinesené klaňanie a vďaka v Ježišovom mene.

[brat Frank]

Pánu buď vďaka. Toto je deň, ktorý učinil Pán, a my sme byť skutočne vďační.

[pozdravy]

Bol to skutočne bohato požehnaný rok. Každý mesiac som podnikal cesty, či už to bolo Mjanmarsko, Vietnam, Kambodža, Ďaleký východ alebo Južná Amerika, kdekoľvek to bolo, Boh skutočne žehnal.

V piatich zhromaždeniach v Kongu bolo viac než 800 ľudí, ktorí sa nechali pokrstiť. Po každej bohoslužbe bol krst, a keď sme už boli preč, boli k tomu pridaní ďalší, takže dohromady počas toho krátkeho času 953 ľudí uverilo, prijalo a uchopilo Slovo a vedelo: Tu skrze Svoje Slovo hovorí Boh. A Slovo padlo na úrodnú pôdu.

Aj posledná cesta na Kubu v novembri... je jednoducho premocné, ako Boh otvára dvere a srdcia a ako sa potom všetci nechávajú biblicky pokrstiť. Ako už brat Helmut Miskys hovoril, je to pramocné, aj v Južnej Amerike, v meste Lima v Peru, v televízii, rozhlase, všade sú otvorené dvere, aby bola prinesená posledná zvesť: „**Zmierte sa s Bohom!**” [2. Korinťanom 5:20] Nechajte sa pripraviť na blahoslavený deň návratu nášho milovaného Pána Ježiša Krista! [Zjavenie 19:7, Matúš 25:10]

Aj posledná cesta do Srbska, jednoducho pramocné... prišli ľudia zo susedných krajín, z Bulharska, Maďarska, Moldavska, Slovenska, Prahy, zo všetkých strán prišli malé delegácie, aby počuli Slovo Pánovo.

Prosím, teraz dobre počúvajte, čo hovorím: Pred presne 47 rokmi, v roku 1968, som podnikol prvú cestu do vtedajšej Juhoslávie a letničný kazateľ, ktorý ma vítal vtedy pred 47 rokmi, ma vítal aj teraz. V Belehrade som kázal v nedeľu doobeda a o 17:00 potom pri Novom Sade. V pondelok prišiel tento letničný kazateľ s taxikárkou k hotelu (spolu s bratom Momom Petrovičom, ktorý bol mojím tlmočníkom), aby ma odviezli, a on vystúpil z auta a povedal: „Moment, ešte nejdeme, ešte musím niečo povedať.” Ja jeho slová nerád opakujem, ale zo srdca dojatý jednoducho mocnými slovami povedal: „Milovaný brat, ešte nikdy človek na zemi nezvestoval to, čo si nám ty zvestoval. Ešte nikdy človek spásny plán nepredložil tak, ako si nám ho predložil ty! Požehnanie všemohúceho Boha nech je s tebou!” Bol jednoducho premožený. Musíte si to predstaviť: pravidelné kázania, tie už pozná každý, ale keď je potom zvestované zhrnutie prorociev Starého a Nového Zákona a Duch Boží dáva jasno a vedie do Slova, tak sme skutočne premožení, lebo Pán k nám skrze Slovo priamo hovorí a z milosti nám daruje zjavenie, takže nemusí poučovať jeden druhého, ale skutočne všetci sme Bohom vyučení.

Stále znovu sme hovorili aj to, bratia a sestry, čo je napísané v Zjavení 19, verš 7: „**A Jeho nevesta sa pripravila.**” Len človek, ktorý patrí teraz k Cirkvi Neveste, bude dávať pozor na volanie ženícha. Ženích predsa nehovorí ku všetkým ženám, nehovorí ku všetkým cirkvám, Ženích predsa hovorí ku Svojej Neveste a len Jeho Nevesta počúva to, čo zaslúbil a čo nám On povedal. Boh to jednoducho tak viedol: Ján Krstiteľ mohol povedať: „**...priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho... Nuž táto moja radosť sa splnila.**” [Ján 3:29] Nikto v poslednej zvesti nezmienil slová *nevesta* a *ženích* v kázaní tak často ako brat Branham. Poznačili sme si to, chcel by som byť opatrný. Sám som bol prekvapený, ako často brat Branham zmienil slovo *nevesta* v spojení so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.

Sme jednoducho vďační, že žijeme teraz a že sme teraz dostali napojenie na to, čo Boh konal a čo práve teraz koná. A ako sme písali v obežníku, nejedná sa len o to, čo Boh konal v minulosti, ani vtedy nie, keď bol brat Branham v roku 1933 povolaný a bolo mu povedané: „**Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.**” I to som tam napísal: Nielen to, čo sa dialo od roku 1933 po rok 1946 (v ktorom priamo do jeho izby prišiel anjel Pána a odovzdal mu povolanie a povedal mu, čo sa má skrze jeho službu stať), ale aj to, čo Boh učinil v celom svete počas uplynulých 50 rokov. On proroka a zvestovateľa vzal, ale prorocké Slovo, zvesť, plná spása, plné evanjelium nám bolo zanechané a my smieme Božie Slovo zvestovať s pevnou istotou viery! Nie je to moje ani tvoje slovo, je to Božie Slovo, ktoré zostáva na veky.

Na časové dianie bližšie nezájdeme, pretože máme večeru Pánovu, ale bratia a sestry, vidíme, že sa všetko mení, dokonca i klíma, všetko je dnes inak – hovorí sa o ohrievaní Zeme a že to takto ďalej už dlho nepôjde. Všetko to vidíme: klíma, všetko sa mení a u proroka Izaiáša stojí napísané, že keď Pán dokoná Svoje dielo s Izraelom, tak bude slnko svietiť sedemkrát jasnejšie ako teraz. Nuž, ako to bude vtedy?! Vo všetkom to vidíme: Hovoria o otepľovaní klímy, o tom i onom... vy milí, všetko sa deje.

Čo však prirodzene leží na srdci mne je to, čo sa deje v Jeruzaleme. Vy viete, že prichádzam z východu Európy a môj otec nehovoril len rusky, nemecky a poľsky, ale aj jidiš. My sme jednali len so Židmi, mali sme to v nás od prírody, dokonca sme Židov prechovávali. Môj otec mal byť dokonca podľa stanného práva za prechovávanie Židov zastrelený a starosta Holweg sa zaňho postavil... Je to vo mne, je to v nás, my sme to tak dostali, že Židia sú vyvolený národ a ním aj zostanú a že Boh s Izraelom započal a bude s Izraelom aj končiť.

Keď som však teraz čítal, že homosexuál z Tel Avivu bude v Knesete a všetko ostatné, čo tam píšú... to nás jednoducho zasahuje ako bodnutie do srdca. Nezáleží veľmi na tom, čo sa na zemi alebo v nejakej krajine deje, ale to, čo sa deje v Izraeli a Jeruzaleme, sa nás skutočne dotýka viac ako to, čo sa deje v našich krajinách. Keď som čítal tento článok s fotografiou, tak mi skutočne ako hlboké bodnutie prenikla srdcom bolesť.

Všetko dosahuje vrchol. Dokonca aj vyučovanie v školách: Pred 20 rokmi by si žiadny dospelý ani len nepomyslel, že by pozeral filmy, aké dnes musia pozerať deti v školách. Je jednoducho nepochopiteľné, čo sa dnes vo svete deje.

Už len jedna poznámka, predtým ako vojdeme do krátkeho preberania Slova. Vzal som si čas a čítal som v dejinách cirkvi a katechizme a zistil som, koľkými biblickými citátmi sú všetky tieto falošné učenia ozdobené! Mne skutočne ostalo zle. Bolo mi úplne inak na mysli. Pri všetkých dogmách, pri všetkých učeniach, ktoré boli zavedené a sú absolútne nebiblické, sú použité mnohé biblické miesta, aby celá vec skutočne budila dojem, že to všetko súhlasí. Ozdobené biblickými citátmi od vrchu až dolu a to, čo sa hovorí, pritom nie je napísané v Biblii, ale v ich dogmách a učeniach.

A nanovo mi preniklo srdcom, že Boh nám dnes poslal muža, ktorý bol jednoducho Pánom použitý k tomu, aby nanovo postavil na svietnik biblické učenia o božstve, o pôste, o krste, o večeri Pánovej...

Vy všetci viete, že trojičná forma, ktorá sa používa pri skutočne každom jednaní (dokonca aj pri vstupe do spolku slobodomurárov, pri ktorom tam leží otvorená Biblia, trojuholník a kružidlo a potom

prisahajú v trojičnej forme), v Biblii nie je použitá ani jedenkrát! Meno, o ktoré sa jedná, v ktorom sa nám Boh zjavil ako Otec, v Synu a skrze Svätého Ducha, je novozákonné zmluvné meno nášho Pána Ježiša Krista! Je to jednoducho tak, že Boh sňal z nášho srdca oponu a my môžeme skutočne vojsť do svätýne svätých.

A hlavne čo sa týka *trojičných učení* – „Syn je večný, Otec je večný i Svätý Duch je večný” a „Otec Syna splodil a porodil vo večnosti” – to si raz musíme predstaviť! Na tróne nikto nevidel troch! Každý videl len jedného! Len jedného! [Zjavenie 4:2-3] Ale tento jeden večný Boh sa od samého začiatku zjavoval ako Pán a ako anjel Zmluvy – v celom Starom zákone. A v Novom zákone sa Slovo stalo telom z mäsa, prebývalo medzi nami a my sme videli Jeho slávu.

Bratia a sestry, neviem, čo to znamená pre vás, ale pre mňa znamená vyvolanie von a vyvedenie z babylonského zajatia a otroctva všetko vo všetkom! To je zmysel a účel Božej zvesti a zvestovania v našom čase – vyvedenie von. A vidíme, že všetky denominácie, ktoré sú v učení trojedinosti, sa vracajú späť do Ríma. My sa však vraciame späť do Jeruzalema, tam, odkiaľ Slovo vyšlo! Poučenie predsa malo vojsť z Jeruzalema a Slovo Pánovo z hory Sion [Izaiáš 2:3]!

Vďaka buď všemohúcemu Bohu, že nám v tomto mimoriadnom čase, v najdôležitejšom úseku spásnych dejín daroval milosť poznať čas a hodinu a počuť volanie: „Vy, môj ľude, vyjdite von, oddeľte sa, ničoho nečistého sa nedotýkajte, potom vás chcem prijať a vy mi máte byť za synov a dcéry a Ja budem vaším Bohom.” [2. Korinťanom 6:17] Toto je tvoj a môj čas, toto je náš čas, ktorý nám Boh z milosti daroval.

Povedzme aj to ešte raz – my sme nenasledovali vtipne zloženým básňam [2. Petra 1:16] alebo nejakému evanjelistovi z USA, ale máme prorocké Slovo, ktoré svieti na temnom mieste ako jasné svetlo, lebo je nám z milosti zjavené [2. Petra 1:19]! A za to sme Bohu Pánu srdečne vďační.

Ešte niekoľko biblických miest, ktoré mi ležia na srdci – prvé zo Žalmu 102, verš 14:

„Ty povstaneš a zľutuješ sa nad Sionom, lebo je čas učiť mu milosrdenstvo, lebo už prišiel určený čas. Lebo Tvoji služobníci majú radi jeho kamene a majú ľútosť s jeho prachom.”

„...čas učiť mu milosrdenstvo, lebo už prišiel určený čas.” Boh Svoj ľud [Izrael] dovedol domov z viac ako 300 krajín a nás Boh vyviedol von z viac ako 150 denominácií, späť k originálu, späť k začiatku! Aj v našej duši je krik, *lebo už prišiel čas učiť milosrdenstvo tebe i mne.* Hodina je tu! Na túto hodinu proroci a muži Boží čakali a teraz je ten čas tu! Toto je ten mimoriadny čas pred návratom Ježiša Krista, nášho Pána.

V Žalme 143 stojí napísané vo verši 6:

„Rozprestieram svoje ruky k Tebe; moja duša prahne po Tebe ako vyprahlá zem.”

Jednoducho smäd! Smäd, žeby sa Boh zjavil! Žeby bola Božia moc zjavená! Žeby sa medzi nami diali v prirodzenom úseku nadprirodzené veci – žeby boli hriešnici zachránení, nemocní uzdravení, spútaní oslobodení, aby nebola plná spása len zvestovaná, ale z milosti bola aj prežitá!

Vo verši 8 Žalmu 143 čítame:

„Daj, že by som ráno počul Tvoju milosť, lebo na Teba sa nadejem.”

Nuž, na koho sa nadeješ ty? My sa nadejeme na Pána, ako sme čítali v úvodnom Slove: „...**kto verí naň, nebude zahanbený.**” Nenadej sa na seba, ani na iných, zlož svoju dôveru na Pána a nebudeš zahanbený!

V druhej časti potom čítame:

„Oznám mi cestu, ktorou mám ísť...”

Či to nie je moja a tvoja úprimná modlitba? Oznám mi cestu, ktorou by som mal ísť, ktorú si Ty pre mňa určil! A potom v druhej časti čítame:

„...lebo k Tebe pozdvihujem svoju dušu. Vytrhni ma z moci mojich nepriateľov, Hospodine; k Tebe sa skrývam.”

A teraz príde verš 10, ktorý chceme obzvlášť zdôrazniť:

„Nauč ma činiť Tvoju vôľu, lebo si Ty môj Bôh; Tvoj dobrý Duch nech ma vedie po rovnej zemi.”

Uč ma, uč ma, Pane! Učeníci vtedy povedali: ***„Nauč nás modliť sa, Pane.”*** [Lukáš 11:1] Tak, ako Ján učil svojich učeníkov modliť sa: „Nauč nás modliť sa, nauč nás veriť, nauč nás Svojej ceste, aby na nás mohlo spočínúť Tvoje zaľúbenie a aby sme boli dobre pripravení a mohli kráčať vpred ku blahoslavenému dňu návratu nášho Pána. Uč ma konať to, čo je Tebe ľúbe.” Teraz to prosím vo svojom srdci prijmi! Nech sa to stane tvojou modlitbou, nech sa to stane tvojou túžbou: „Milovaný Pane! Nauč ma činiť Tvoju vôľu, lebo si Ty môj Bôh; Tvoj dobrý Duch nech ma vedie po rovnej zemi.”

Prejdime s tým teraz priamo do Skutkov apoštolov 20, kde sa Pavol, Boží muž, takpovediac lúči. On cestoval z Troady do Milétu a zavolať si starších z Efezu, aby s nimi ešte mohol naposledy hovoriť, pretože chcel byť na Letnice v Jeruzaleme. A tu v Skutkoch 20 zavolať starších a povedal im rôzne veci. Budem čítať len od verša 24:

„Ale ja na to na všetko nič nedbám, ani môj život nie je tak drahý, ako aby som s radosťou dokončil svoj beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša, to jest, aby som pevne svedčil evanjelium milosti Božej.”

Bratia a sestry, ak uvažujeme o milosti... čo je to milosť? Čo je milosť? Kedy a ako začal čas milosti? Ó, stalo sa mi to skutočne takým veľkým! V evanjeliu Lukáša 1 prichádza anjel Gabriel k Márii a hovorí jej:

„Raduj sa, obdarená milosťou! ... lebo si našla milosť u Boha ... a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.”

Ty obdarená milosťou, našla si milosť!

Bratia a sestry, prepáčte, ak to tu teraz takto zmieňujem, chcel som to povedať trochu neskôr: Moje myšlienky šli jednak späť na začiatok Starého zákona a tiež na začiatok Nového zákona. V záhrade Eden to boli Adam a Eva a predtým, ako sa spojili, sa niečo stalo – totiž satan, had, Evu zvedol a prišlo falošné semeno. V Novom zákone

bola Mária zasnúbená s Jozefom a predtým, ako ju mohol prijať ako ženu, sa z milosti stalo nadprirodzené. Z milosti!

„Svätý Duch príde na teba...” – a Božie semeno bolo zjavené na zemi v mäsitom tele, aby nám daroval milosť a zachránil nás z padlého stavu. Stálo mi to pred očami: Tam, v záhrade Eden, bol začiatok – a tu je nový začiatok, deň spásy, deň milosti!

„Lebo si našla milosť u Boha ... a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.” [Lukáš 1:30,35]

A všetci, ktorí sú narodení z Boha, sú nazvaní Božími synmi a dcérami, pretože ten istý Svätý Duch, ktorý zatienil Máriu a Slovo sa stalo telom, je ten istý Svätý Duch, ktorý dnes prichádza na Slovo a na nás a prebúdzá v nás nový Boží život a my sme znovuzrodení ku novej živej nádeji.

Postrehli ste to? Pavol v prvej kapitole všetkých svojich listov *milosťou* začína a v liste Rimanom, v 1. Korintňanom, 2. Korintňanom, Efežanom... vo všetkých listoch v posledných veršoch *milosťou* končí. Toto je ten deň spásy! Toto je čas milosti! Ty si našiel u Boha milosť! Ty a ja, my sme našli u Boha milosť! Poznali sme čas milosti a to, čo Boh pre náš čas zasľúbil.

Povedzme úplne poctivo: Kto nemôže veriť tomu, čo bolo zjavené aj bratovi Branhamovi – čo je mienené *zvedením* [1. Mojžišova 3:13] – a tomu, čo sa v záhrade Eden skutočne stalo, ten bude mať veľkú námahu poznať nový začiatok a Božiu milosť nášho vytrhnutia z padlého stavu [Kološanom 1:13-21] a zavedenia späť do postavenia Božích detí [Efežanom 1:5, Galatským 4:4-7], kam od samotného počiatku patríme. Jednoducho nádherné.

Poďme však ešte krátko ďalej. V tomto texte [Skutky 20] píše Lukáš, že Pavol chcel svoju službu dokončiť, a potom stojí vo verši 26:

„Preto vám osvedčujem dnešného dňa, že ja som čistý krvi všetkých.”

Boží muž, ktorý plne a dokonale zvestoval Boží spásny plán – na jeho rukách nebola žiadna krv, on bol slobodný [čistý]. A všetci, ktorí

jeho kázaniu uverili, sú skrze krv Baránka účastní toho, čo Boh učinil, a osobne prežili svoju spásu. Vo verši 27 stojí:

„Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.”

To isté sa skutočne vzťahuje aj na náš čas. Aké krásne by bolo, ak by dnes medzi nami mohli apoštoli sedieť a počúvať. Pavol písal to, čo on sám od Boha dostal, takisto Peter písal to, čo on od Boha dostal – všetci apoštoli písali a poslali listy jednotlivým zborom. Ale my máme dnes všetko – to, čo Pavol písal zborom v Ríme, Korinte, Efeze... všetko, čo bolo Božím mužom v Starom a Novom zákone zjavené, máme zhrnuté v Novom zákone. A ako brat Miskys vyjadril, ešte nikdy nebol Boží spásny plán tak jasne, tak pravdivo, tak plne a cele zjavený ako v našom čase. Nie je žiadna téma, ktorá by ešte potrebovala vysvetlenie.

A zopakujme s veľkou bolesťou, čo mi spôsobuje núdzu: Keď sa bratia odvolávajú na brata Branhama a na to, čo povedal – o stane, o siedmich hromoch, o treťom ľahu... oni hovoria a hovoria. Oni hovoria, čo chcú. Oni by to mali nechať stať tam, kde a ako to je napísané, a mali by zvestovať **Slovo**. To, čo sa dialo v službe brata Branhama, bolo medzi Bohom a bratom Branhamom a o tom nepotrebujem povedať ani jedno jediné slovo. Jemu to bolo zjavené, on priniesol zvesť v miere, v akej mu to bolo darované, a my nesieme tú istú zvesť ďalej a priberáme k tomu Starý a Nový zákon a do Svätého Písma zaraďujeme všetko, čo povedal.

Ak však bratia píšu v e-mailoch: „Brat Frank, ty neveríš tomu, čo povedal prorok.” A pokračujú: „Ty opravuješ proroka.” Nie a ešte raz nie! Ja však beriem všetko späť do Biblie! Len to, čo môžem zvestovať z Biblie, patrí k zvestovaniu Božieho Slova. Všetko ostatné prenechávam Bohu a On to dobre učiní. On predsa bdie nad Svojím Slovom a nad Svojimi služobníkmi.

Tu, v Skutkoch 20:28 stojí ešte raz písané:

„A tak tedy majte na seba pozor i na celé stádo, v ktorom vás ustanovil Svätý Duch za dozorcov, aby ste pásli Cirkev Božiu, ktorú si dobyl vlastnou krvou.”

Je to Jeho krvou vykúpená Cirkev, Jeho telo, Jeho nevesta. My zvestujeme večne zostávajúce Božie Slovo, plné sväté evanjelium nášho Pána. Potom pokračuje veršom 30:

„Ba aj z vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou.”

Presne to sa opakuje v našom čase. Jedni sa odvolávajú na jeden citát, druhý na ďalší citát, tretí na iný citát a všade tiahnu za sebou učeníkov a tvrdia, že nimi predkladané zjavenie je podmienkou k účasti na vytrhnutí. Nie! Podmienka pre účasť na vytrhnutí je:

„Oznám mi cestu, ktorou mám ísť...” [Žalm 143:8], aby na mne spočinulo Tvoje zaľúbenie!

Nie vec, ktorú niekto predkladá ako zjavenie, ale zjavenie Ježiša Krista, zjavenie celej spásnej rady nášho Boha! A za to sme zo srdca vďační. Opakuje sa to však aj v našom čase a na tom nemôžeme nič zmeniť.

Bratia a sestry, bolo by ešte potrebné povedať mnoho, aj to, čo Pavol povedal v 11. kapitole Korinťanom, keď sa obával, že tak, ako satan zviedol Evu, bude zvedená aj Cirkev. Ako som tu naposledy povedal, nič mi nejde k srdcu tak ako Matúš 25: Bláznivé panny budú klopať na dvere a hovoriť: „Otvorte nám!” Bratia a sestry, prosím, verte len tomu, čo Boh povedal vo Svojom Slove! Len na Slovo, ktoré je do nás vložené ako Božie semeno, bude môcť Boh dať Svoju pečať – aj to sme tu už zdôraznili. Každé učenie bolo zvestované v Svätom Písme, nejde o žiadne nové učenie, žiadne nové zjavenie, ale späť na začiatok, späť k tomu, čo nám Boh z milosti daroval.

Aj to musel brat Branham stále znovu zdôrazňovať: Zvesť konečného času znie: „Späť k Slovu, späť k Bohu.” Máš spojenie k Bohu? Stalo sa ti Božie Slovo skutočne vzácnym? Tešíš sa, keď Sväté Písmo otvoríš a čítaš? Je to skutočne vzácné, sväté, drahé Božie Slovo! Z milosti smieme povedať nielen nasledovné: „Ty si sa nám zjavil”, ale aj „Zjavil si nám Svoje Slovo, Svoju vôľu, celú Svoju spásnu radu. Veď ma tak, aby na mne spočinulo Tvoje zaľúbenie a aby som v deň spásy, v čase milosti, skutočne pred Tebou našiel milosť.”

Stále znova na tomto mieste opakujeme aj slová Mojžiša:

„Ak som teda skutočne našiel milosť pred Tebou, tak mi predsa oznám Svoje plány, aby som Ťa poznal, a aby som pred Tebou našiel milosť.“ [2. Mojžišova 33:13, podľa nem. prekladu]

Ak sme ty a ja našli u Boha milosť, tak nám aj v tomto čase dáva poznať Svoje cesty a Jeho Slovo sa stalo sviecou naším nohám a svetlom na našej ceste. Prial by som si byť schopný vyjadriť, čo ja sám cítim ohľadom zjavenia a priameho hovorenia nášho Boha. Písané Slovo sa predsa stalo živým, zjaveným Slovom, ktoré bolo vložené do našich srdc.

Aj to sme tu stále znova opakovali. V každom semene je zárodok života. Ja som predsa syn poľnohospodára, viem, že v každom semene je zárodok života, ktorý nevidíme. On je v semene. A potom Ján 12:24:

„Ak nezomrie pšeničné zrno, keď padne do zeme, zostane ono samotné; ale ak zomrie, donesie mnoho úžitku...“

Život, ktorý v ňom je, vzíde. Musíme s Kristom zomrieť, aby v nás Božie semeno mohlo vyklíčiť a nový život v nás a skrze nás mohol byť zjavený.

Bratia a sestry, aj keď musíme prechádzať skrze osobné nedorozumenia, skrze skúšky, skrze všetky slabosti a skrze všetko ostatné, jedno vždy skutočne nesieme so sebou – tento Boží poklad, ktorý Pán vložil do našich srdc. My sme predsa osobne prežili, že Slovo, ktoré do nás bolo zasiate, že ten zárodok života predsa vzišiel a že sme z milosti mohli prežiť obnovenie a znovuzrodenie. Nie je to teória, stalo sa to Božou realitou. Kto to ešte neprežil, ten by si to mal dnes odniesť so sebou domov. Bratia a sestry, ja nehovorím o teórii ani filozofii. Ja mám Božie povolanie a zvestujem v Božom poverení Božie Slovo: Dnes verte a prídte so svojimi núdzami, starosťami, nedorozumeniami, so všetkým, čo vás trápi a sužuje, čo vám stojí v ceste... A kto padol, nech vstane a spolieha na Pána, že toto je deň, ktorý Pán pre nás všetkých učinil. Žeby nikto neodišiel taký, ako prišiel, ale že by sme osobne prežili Božiu moc a vedeli, že tu nie je predkladaná filozofia ani teológia, ale že tu je zvestované pravé Božie Slovo, ktoré nám bolo zjavené čerstvo z trónu, a všetci,

ktorí majú uši, budú počuť, čo Duch hovorí zborom, a sklonia sa pod mocnú Božiu ruku a zo srdca budú môcť povedať: „Tvoja vôľa nech sa stane, tak ako v nebi, ako aj na zemi, Tvoja vôľa nech sa deje skrze mňa, aby Tvoje zaľúbenie na nás mohlo spočínúť.”

Ešte sa vráťme k Slovu z úvodu a tým prideme aj k záveru: Pre jedných je kameňom urážky, na ktorom padajú, ale nám sa stalo zjavenie Ježiša Krista tým najvzácnejším a On, uholný kameň, je aj záverečný kameň, ako je o Ňom hovorené v Zachariášovi 4. Boh buduje Svoju Cirkev a dokonáva Svoje dielo v našom čase. Môžeme len povedať: Jemu, tomu všemohúcemu Bohu, buď česť a sláva.

Bratia a sestry, teraz by som chcel predsa od vás všetkých vedieť, či tú ponuku Božej milosti prijímame, či prijímame, čo nám Boh v Ježiši Kristu z milosti daroval, či prijímame každé Slovo, ktoré proroci a apoštoli zvestovali v Pánovom mene a ktoré nám v tomto čase nanovo zvestoval brat Branham. Je v nás nejaké „Ak...” a „Ale...” alebo „Áno a Amen!”? Nech v nás nie je žiadne „Ak...” a „Ale...”, ale vo všetkom „Áno a amen!”, vnútorný súhlas k Slovu Božiemu! Potom na nás spočiniť Božie zaľúbenie. Jemu nech je vzdaná všetka česť na celú večnosť. Haleluja. Amen.

Teraz poprosíme tých bratov, ktorí budú rozdávať večeru Pánovu, aby prišli dopredu. Povstaneme a môžeme spievať ešte chórus *Taký aký som, tak to musí byť*. Možno ešte poprosíme nášho brata Amana, aby prišiel dopredu a rozdával večeru.

Chvála a vďaku buď nášmu Bohu.

♪ *Taký aký som, tak to musí byť* ♪

Kto k Nemu príde, ten nebude poslaný preč. Všetci, ktorí k Nemu prišli, či prosili o odpustenie, uzdravenie alebo oslobodenie, nikto nebol poslaný preč. Každý si mohol vziať so sebou to, po čo si k Pánu prišiel. Slepým sa otvorili oči, chromí chodili, malomocní boli očistení. Boh Slovo na mieste potvrdil. Nikto z nás nemusí ísť naspäť domov taký, aký prišiel. Veríme, že krv Baránka je ešte na tróne milosti a prihovára sa za nás – plné odpustenie, plné zmierenie, milosť a spása.

Čítajme dve biblické miesta z 1. Korinťanom 10:16-17:

„Kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, či nie je účasťou na krvi Kristovej? A chlieb, ktorý lámeme, či nie je účasťou na tele Kristovom? Lebo jeden chlieb, jedno telo sme my mnohí. Lebo všetci máme svoj podiel z toho jedného chleba.”

O tom sme hovorili a písali. Kto číta v Starom zákone, zistí, že najprv to bolo pšeničné pole, potom to bol snop prvotiny, ktorý bol navzájom prepletený a nakoniec to bol pšeničný chlieb. Najprv pole, potom snop a nakoniec chlieb. Bratia a sestry, čo sme my, žijúci roztrúsení medzi mnohými národmi a jazykmi? Ako spasení sme však zavedení späť a skrze jedného Ducha vkrstení do jedného tela. 1. Korinťanom 12:13. V 11. kapitole stojí od verša 23:

„Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal, že Pán Ježiš v noci, v ktorej bol zradený, vzal chlieb a poďakujúc lámal a povedal: Vezmite, jedzte, toto je Moje telo, ktoré sa za vás láme. To čiňte na Moju pamiatku. Tak tiež i kalich, keď bolo po večeri, hovoriac: Tento kalich je tá nová zmluva v Mojej krvi; to čiňte, koľkokoľvek ráz by ste pili, na Moju pamiatku. Lebo koľkokoľvek ráz by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde. Takže ktokoľvek je tento chlieb alebo pije kalich Pánov nehodne, bude vinným tela a krvi Pánovej. Ale nech skúša sám seba človek a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha.”

Viete, za čo som vďační, bratia a sestry? Za to, že tu je písané:

„Nech skúša sám seba človek a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha.”

Nie je napísané, nech chlieb a kalich potom nechá prejsť okolo seba. Nie! My sme tu preto, lebo zo srdca úprimne veríme, čo sa stalo na kríži Golgaty – že náš Pán obetoval Svoje telo a Svoju krv a my sami seba skúšame, prinesieme mu to, čo pred Pánom nemôže obstáť a On odpúšťa prestúpenia a viac hriechu nespomína.

Jemu, Božiemu Baránkovi, Synovi Božiemu nech je vzdaná česť za dokonané spasenie na kríži Golgaty. Požehnaní ste všetci, ktorí sa

skúšate a prijímate odpustenie a zmierenie a chlieb nenecháte prejsť mimo seba, ale vo viere prijímate odpustenie a zmierenie a vo viere môžete prijímať chlieb a kalich. To som povedal v poverení Pánovom. Nenechajte to prejsť mimo seba. Čo je ešte teraz medzi tebou a Pánom, prosím, prines mu to teraz, prosím prines to teraz Pánovi! Nemusíš čakať, deje sa to v tom okamihu, keď to k Pánu prinesieš – vtedy ti je dané odpustenie, spása a milosť. Jemu, tomu všemohúcemu Bohu nech je daná česť a chvála, úcta a klaňanie. Berte chlieb. Amen.

[piesne]

Milovaný Pane, Ty si povedal v Matúšovi 24:14, že v Tvojom mene má byť všetkým národom zvestované odpustenie hriechov, a všetci, ktorí veria, to obdržia ako Božiu realitu. Milovaný Pane, dnes smieme všetkým zvestovať plné odpustenie hriechov skrze preliatu krv Baránka. Všetci, ktorí to prijímajú, to môžu dnes tu a všade po celom svete prežiť.

Milovaný Pane, požehnaj vo všetkých národoch a jazykoch, v celej Európe a celom svete, požehnaj Svoj vykúpený zástup. Spoločne Ti ďakujeme za čas milosti, za deň milosti, za poslednú zvesť, za službu, ktorú si poslal. Ty si vzal Svojho proroka k Sebe, ale zvesť, zjavené Slovo nám ostalo. Pane, Ty večne verný Bože, dnes Ti chceme zo srdca ďakovať v Ježišovom svätom mene. Buďte požehnaní všetci, ktorí teraz máte účasť na chlebe. Tak to Pán povedal a tak to smieme dávať ďalej. Buďte požehnaní v Ježišovom svätom mene. Amen.

[rozdávanie chleba]

Ak by boli vaše hriechy červené ako šarlát, majú byť biele ako sneh...” [Izaiáš 1:18 podľa nem. prekladu] To sa už stalo. Nemá sa to ešte len stať. Stalo sa to, keď náš Pán na kríži zvolal: „Je dokonané!” [Ján 19:30] Tak, ako stojí v Matúšovi 26:26: „...**toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.**” A my smieme patriť k tým „mnohým”, ktorí Božiu ponuku milosti prijali a uchopili a z milosti smeli prežiť odpustenie.

Ak boli vaše hriechy červené ako šarlát, stali sa bielymi ako sneh... – stali sa bielymi ako sneh – obmyté krvou Baránka. Haleluja! Haleluja! Toto je deň, ktorý On pre nás učinil.

Milovaní bratia, teraz môžete vziať kalichy a začať rozdávať.

[rozdávanie vína]

Amen. Boh je prítomný. Dejú sa veľké veci. Dejú sa veľké veci. Haleluja. Mohli by sme jašať a spievať *Stal sa mi deň spásy*. Haleluja. Česť Buď Bohu!

Toto je deň, ktorý pre nás učinil Pán. Je to posledné takéto zhromaždenie na tomto mieste tento rok. Vydali sme niekoľkými slovami svedectvo o tom, že Boh učinil po celej zemi veľké veci, že hlas poslednej zvesti dosiahol všetky národy a jazyky a prenikol až do konca zeme. Písmo sa pred našimi očami naplnilo a sme vďační, že sme nositelia Slova, nositelia Božej zvesti a v plnej istote môžeme povedať: Toto je deň, toto je zvesť, toto je hodina, toto je čas, ktorý Pán k tomu určil. Ďakujeme nášmu Bohu za to, že to smieme vidieť a prežívať. Aj všetko ostatné, čo sa teraz deje - či s Izraelom, s Damaskom, či už tu alebo tam, všetko, čo sa teraz deje, je naplnenie biblického proroctva v konečnom čase. Náš Pán hovorí: „Keď vidíte, že sa toto všetko deje, zdvihnite svoje hlavy, pretože sa vaše vykúpenie priblížilo.” [Lukáš 21:28-31] Vidíme to, počujeme to v každodenných správach a obzvlášť skrze prorocké Slovo v našom čase.

Jemu, všemohúcemu Bohu buď prinesená chvála, česť, vyvyšovanie a klaňanie aj na tomto mieste, na ktorom sa zhromažďujeme už od 60. rokov minulého storočia a celý svet môže počúvať. Nech sú požehnaní všetci, ktorí sú pripojení cez internet vo všetkých národoch a jazykoch. Ďakujeme Ti za technické možnosti, aby Tvoje Slovo skutočne mohlo dosiahnuť končiny zeme. Tebe, tomu večne vernému Bohu buď celú večnosť prinášaná vďaka. Haleluja.

Dnes by som chcel poprosiť 2 – 3 švajčiarskych bratov, aby prišli dopredu Pánu ďakovať – myslím dnes na brata Zinka. Môže mu niekto pomôcť vyjsť po schodoch? Myslím aj na brata Uliho Rufera. Jeho otec bol spolu s bratom Zinkom v prvom zhromaždení vo Winterthure v roku 1968. Náš brat Karl Zink a syn môjho starého priateľa Williho Rufera – oni obaja boli vo Winterthure v rovnakom zhromaždení a od prvého okamihu prijali a uchopili. Je tu dnes aj brat z Osterrothu?

Príď aj ty dopredu a ďakuj Pánovi. Môj milovaný brat, Boh Pán Ťa požehnal. Ďakuj mu na tomto mieste.

[modlitby]

Prejdeme teraz k druhej časti a budeme mať hod lásky. Aká pieseň sa k tomu najviac hodí? Chcel by som dnes zo srdca poďakovať aj všetkým tým, ktorí celosvetové dielo podporujú. Smiem pokojne povedať, že máme viac ako 80 bratov, ktorých po celom svete podporujeme každé 3 mesiace, aby mohli žiť a dávať zvesť ďalej. Zo srdca všetkým ďakujeme, že na tom máte účasť. Ďakujeme za všetky modlitby. Ďakujeme za všetko, čo konáte.

Myslite aj na mňa i naďalej vo vašich modlitbách, aby poverenie bolo dovedené k záveru a aby sme mohli my všetci prežiť prípravu a spoločne sme uzreli Pána. Bude to už čoskoro. Maranatha.

Ostaňte triezvi, ostaňte jasní vo všetkých rozhodnutiach.

Spievajme spoločne ešte pieseň č. 7. Potom príde brat Baumgartner a bude ďakovať za hod lásky a prípadne ešte niečo povie. Boh požehnaj dary i obeť.

Pieseň Pane Ty si s nami dnes učinil veľké veci.

Na to povieme všetci Amen! A ešte raz Amen!

Smiem sa spýtať, či tu je dnes niekto po prvýkrát? Ty si tu po prvýkrát? Tak nech to, prosím, nie je naposledy. Pekné. Boh vás požehnaj. Chvála a vďaka buď nášmu Bohu.

Chceli by sme zo srdca zaželať mnoho Božieho požehnania a všetko najlepšie do roku 2016 skutočne všetkým bratom a sestrám, ktorí sú pripojení cez internet. To najlepšie ešte len príde, to Boh už pre nás pripravil.

24. som mal narodeniny a prišiel ku mne mladý muž, len niečo cez 50 rokov starý, a povedal: „Počúvaj, príchod Pána nie je tak blízko, ako si myslíš, pretože brat Branham nepovedal len to, že budú jazdiť automatické autá, ale aj to, že budú jazdiť rýchlosťou 20-30 míľ za hodinu, a to sa ešte nestalo.” Potom som tomuto milému bratovi prirodzene musel odpovedať. Nebudem opakovať, čo som mu povedal. Či auto jazdí 20 alebo 100, už sa to stalo pred našimi očami pravdou.

To všetci vieme. Hľadáme v ústrety Pánovmu príchodu a nič neodkladáme. ♪ *Buďte pripravení pred Ním stáť a Jeho slávu zrieť* ♪

Amen.

[Toto je deň.]

Prosíme, aby ste pozdravovali všetkých, ktorí dnes nemohli byť na tomto mieste, obzvlášť sestry Chumi a Brunner. My všetci sme už v pokročilom veku. Všetkým, ktorí tu dnes nie sú, chceme poslať srdečné pozdravy. Sme jednoducho v Pánu spojení a budeme naveky s Pánom.

Bola mi prednesená ešte jedna prosba: Modliť sa za mladých, ktorí prechádzajú mimoriadnymi skúškami a ťažkosťami, stoja pred rozhodnutiami. Učiniť to teraz a posväťme ich všetkých Pánovi.

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, Ty si v Žalme povedal: „*Čím očistí mládenec svoju stezku?*” a hneď si dal aj odpoveď: „*Tým, že sa bude chovať podľa Tvojho slova.*” Milovaný Pane, v tomto verši si vyjadril túžbu a v tom istom verši si dal aj odpoveď. Spoločne Ťa prosíme, požehnaj všetkých mladistvých, aby mali pred očami Tvoje Slovo – a Ty budeš s nimi. Požehnaj nás všetkých, mladých a starých a buď s nami všetkými aj v prichádzajúcom roku a po všetky dni až do konca sveta. Tak si to zaslúbil, a tak tomu veríme. Požehnaj obecenstvo, ktoré budeme spoločne mať, a ako sme sa už modlili a ďakovali, požehnaj všetko, čo bolo pripravené. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu vzdávame zo srdca vďaku za milosť a čas milosti. Tebe buď všetka česť v Ježišovom drahom mene. Amen.

Zaspievajme ešte chórus *Otče, mi Ti ďakujeme* a potom môžeme jesť a piť.

[chórus]

Smiem nášmu bratovi Amanovi povedať, že sme vedeniu tejto budovy zo srdca vďační, že tu smieme mať zhromaždenia. Pozdravujeme ako cirkev zodpovedných ľudí a ďakujeme Bohu i vedeniu budovy z celého srdca a duše. Áno. Amen.